

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/72/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4107010494
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sopúch
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4107010494.54

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sopúcha a prísediacich A. B. a C. D. v trestnej veci proti obžalovanému E. F., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. septembra 2025, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný,
E. F. G. H. I. J. G. K., narodený XX.XX.XXXXX v Zlatých Moravciach,
trvale bytom C., L. D. M.XXXX/XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

v období od 02.10.2006 do 09.10.2006 v Nitre, a na iných presne nestotožnených miestach, okrem iného v Partizánskom, Oslanoch a Skačanoch, po predchádzajúcej dohode požiadal E. K. (toho času už právoplatne odsúdený), aby obstaral kuriéra za účelom vykonania prevozu kokaínu z územia Holandského Kráľovstva na územie Slovenskej republiky, následne sa E. K. na vykonaní už spomínaného prevozu dohodol s C. K. (toho času už právoplatne odsúdený), pričom prevoz mal vykonať C. K. za odmenu 20.000,- SK (663,88 €) na osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Ducato, ktoré obstaral v požičovni E. K. vzápätí

odovzdal C. K. spolu s finančnými prostriedkami v hodnote 500,- € a 20.000,- HUF, ktoré mu na tento účel pôvodne odovzdal E. F., ako aj SIM kartami, ktoré mal C. K. použiť na komunikáciu s E. K. počas prevozu kokaínu, C. K. po príchode do Rotterdamu na nestotožnenej čerpacej stanici prevzal od nestotožnenej osoby balík o hmotnosti 0,5 kg, s ktorým sa vrátil na územie Slovenskej republiky, kde po príchode do mesta Nitra bol dňa 09.10.2006 spoločne s E. K. zadržaný príslušníkmi Colného kriminálneho úradu v Nitre, pričom po zaistení vyššie uvedeného balíka bolo zistené, že sa jedná o kokaín v zmesi s fenacetínom o hmotnosti 495,16 gramu a priemernou koncentráciou účinnej látky 35,4 hmotnostných, ktorého hodnota predstavovala sumu 990.320 ,-Sk (32.872,60 €), kokaín je pritom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch) zaradený do II. skupiny omamných látok, s ktorého zaobchádzaním nemal E. F. príslušné povolenie v zmysle § 4 zákona o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch,

t e d a :

spoločným konaním doviezol omamnú látku a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu,

t ý m s p á c h a l :

zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej v texte len so znením „Trestný zákon“), v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 135d písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 173 odsek 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j), písmeno p) Trestného zákona, so zistením a použitím priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno k) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona, výkon tohto trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ukladá trest prepadnutia veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu a to mobilného telefónu N. O. K. G.:P. a SIM karty Orange č: 5653131238452B a mobilného telefónu Nokia XXXX G.:XXXXXX/XX/XXXXXX/X a SIM karty T Mobile č: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XX.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ukladá trest prepadnutia veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu a to jeden kus bankovky v nominálnej hodnote 10.000,- HUF.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutých veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre (ďalej v texte len so znením „prokurátor“) podal Okresnému súdu Nitra (ďalej v texte len so znením „súd“) dňa 25.05.2007 na E. F. (ďalej v texte tiež so znením „obžalovaný“) obžalobu sp. zn. Kv 65/2006 (ďalej v texte len so znením „obžaloba“) pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie tak, ako ho navrhli vykonať strany obžaloby a obhajoby, výsluchom obžalovaného, svedkov E. K., C. K. a B. E., prečítal výpovede svedkov z prípravného konania Q. D. (čl.246 až 249), F. F. (čl. 256 až 260), E. G. (čl. 266 až 274), N. G. (čl. 275 až 283) a K. K. (č.l. 284 až 293), prečítal znalecký posudok Kriminalisticko – expertízneho ústavu PZ Bratislava č. p: PPZ-1111/KEU-BA-EXP-2006 (čl. 343 až 349) prečítal znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva č. 85/2007 (čl. 367 až 431), znalca z odboru kriminalistika, odvetvia fonoskopie Ing. Miloša Lukoviča a znalecký posudok č. 14/2016 (vrátane jeho doplnení) znalkyne z odboru kriminalistika F. R. S., vypočul znalkyňu F. F. T., F. R. S., prečítal záznam telekomunikačnej prevádzky (čl. 434 až 442) výročnú správu (čl. 1157-1219) a listinné dôkazy vo vyšetrovacom spise.

Obžalovaný E. F. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu a tak ako v prípravnom konaní využil svoje právo a k veci nevypovedal.

Svedok E. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol odsúdený za drogy, ktoré našli u C. K.. Obžalovaný F., s ktorým sa zoznámil mesiac pred tým, na sestriňných narodeninách, ho požiadal, či nevie nájsť šoféra na dovoz tovaru z Holandska na Slovensko.

Na dovoz tovaru zabezpečil vodiča C. K., ktorý mal dostať od F. odmenu 20.000,- Sk (663,88 eur), on nemal dostať žiadnu odmenu a urobil to z kamarátstva k obžalovanému. F. mu nepovedal o aký tovar ide, potom sa dozvedel, že to malo byť 0,5 kg kokainu, ktorý mal F. odovzdať v Partizánskom. F. mu dal forinty, eurá, mapu pre vodiča a inštrukcie na cestu, pričom pri tom, keď mu to obžalovaný dával nikto nebol. V utorok večer veci odovzdal K., ktorý na cestu do Rotterdamu vyrazil v stredu, pričom ani on ani K. nevedeli, kde presne má ísť, len že má ísť do Rotterdamu. Svedok ďalej vypovedal, že K. na spätočnej ceste zablúdil a tak ho navigoval aj on aj obžalovaný viackrát telefonicky. K. došla nafta a preto vycestoval spolu so B. E. za ním. Keď už boli na Slovensku telefonicky sa spojil s F. a na ceste v Nitre ich zadržali. Svedok na položené otázky uviedol, že z jeho mobilného telefónu aj obžalovaný viackrát komunikoval s K., pričom pri tom nikto iný nebol. Obžalovaného by mala poznať aj B. E.. Telefonovali na OMV v Partizánskom, v reštaurácii na Lubianke a na viacerých iných miestach, pričom obžalovaný dobíjal kredit a keď K. nevedel nájsť cestu späť F. bol z toho nervózny. Svedok ďalej na položené otázky uviedol, že v roku 2006 a 2007 pred vyšetrovateľom vypovedal inak preto, lebo sa chcel z toho vykrútiť.

Svedok C. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že E. K. ho požiadal, aby niečo priviezol z Amsterdamu a dal mu 500,- Eur a 20.000,- HUF. E. K. mu za cestu sľúbil 20.000,- Sk (663,88 eur). Dodávku odstavil na neznámom benzínovom čerpadle pred Amsterdamom. Volal mu K. R. tomu oznámil, že kde sa nachádza. Potom prišiel neznámy muž, ktorého nevidel ani do tváre a doniesol balík, dal ho do auta a vracal sa späť na Slovensko, keď mu pred Rakúskom došla nafta tak požiadal K., aby mu doniesol palivo. K. prišiel na miesto, kde vozidlo odstavil a bola s ním aj jeho priateľka. Potom doplnili palivo a vracali sa na Slovensko, pričom bol vo vozidle sám, K. F. povedal, že pôjdu do Partizánskeho a že potom mu povie, kde odovzdá balíček. Po ceste sa ešte zastavili v Petržalke na benzínovom čerpadle a v Nitre na benzínovom čerpadle ich odchytila colná správa. Svedok na položené otázky uviedol, že motorové vozidlo na cestu zapožičal a aj zaň zaplatil K. v Nitrianskom Rudne. Peniaze na cestu mu dal K. pred cestou v Nitre pri obchodnom dome, kde prišli, predtým K. niekam odišiel. V Partizánskom pri obchodnom dome Tesco mu dal SIM kartu, mapu a ukázal mu kade má ísť, dal mu inštrukcie na cestu, že až príde do Holandska niekto mu niečo donesie, pričom nevedel, že to bude nelegálne. Vrátiť sa mal po diaľnici cez Nemecko a Rakúsko, predtým sa spomínalo niečo aj o Maďarsku, ale cez Maďarsko sa nešlo. Svedok ďalej na položené otázky uviedol, že obžalovaného F. nepozná, prácu mu ponúkol K., ktorý tiež od manželov O. prenajal motorové vozidlo, a okrem SIM karty, mapy a peňazí, mu už nič nedal. Svedok na položenú otázku obhajcom vysvetlil rozpor medzi jeho výpoveďou v prípravnom konaní z 10.10.2006 a na hlavnom pojednávaní tak, že pokiaľ vypovedal, že počas cesty s ním komunikoval len K. myslel tým, len počas cesty do Holandska a nie aj naspäť. Ďalej svedok na položené otázky uviedol, že to bol K. ktorý mu kázal, aby zásielku ukryl pod opasok. Meno E. F. sa nespomínalo. Počas spätočnej cesty z Holandska s ním okrem K. komunikovala aj iná osoba, bol to muž, ktorý mu nadával, že kde je toľko a prečo mu to tak trvá. Svedok ďalej uviedol, že K. mu počas telefonického komunikácie nadával. Tá druhá osoba s ním rozprávala z toho istého telefónu ako K. a v jeho prítomnosti.

Svedok na položenú otázku uviedol, že obžalovaného F. napriek tomu, že má tiež pochádzať z Topoľčian pred tým nepoznal a nie je si istý, že či jeho hlas, ktorý počul na hlavnom pojednávaní je totožný s hlasom ktorý počul v telefóne, keď komunikoval s K. počas cesty z Holandska.

Svedkyňa B. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným ju zoznámil K. v reštaurácii, kde pracovala. Potom sa s obžalovaným stretla pri kaviarni v Malých Uherciach, kde prišla na aute s K., pričom zostala sedieť v aute. Predtým K. stretnutie dohadoval v reštaurácii „Kelt“, nevie s kým rozprával, ale rozprávali sa o tom, že sa niekto niekde nedostavil. K. pre ňu prišiel, že či by nešla s ním, že kamarátovi sa pokazilo auto. Pred odchodom sa K. stretol s F., ona sedela v aute, K. jej povedal, že k F. ide pre peniaze, pričom nevedela o aký obnos sa jedná. Cestovali smerom na Linz, pričom K. jej povedal, aby sledovala, že či na diaľnici niekde nie je odstavená biela dodávka. Ten kamarát sa volal K., že mu došla nafta. K. mu dal bandasku s naftou a potom išli späť domov. Počas cesty K. T. so sestrou, posielal sms - správy, lebo nevedel, kde sa K. nachádza. Stáli v Galante, keď dodávka zastala za nimi. Pri Nitre, keď smerovali do Partizánskeho, na benzínovom čerpadle Slovnaft ich zadržala polícia. Svedkyňa

ďalej uviedla, že pre K. kupovala SIM karty do mobilného telefónu. V reštaurácii na terase, predtým ako sa vybrali na cestu za K. bola pri tom, keď K. si jednu SIM kartu nechal a druhú dal F.. Hodinu pred odchodom K. telefonoval a nadával pri tom a telefonoval aj F.. Obsahom rozhovorov, ktoré počula bolo to, že niekto niekam išiel a nevrátil sa. Svedkyňa na položené otázky uviedla, že K. jej povedal, aby mu dala jej občiansky preukaz na vybavenie SIM kariet, že on zabudol občiansky preukaz. Celá cesta s K. bola o tom, že kamarátovi sa pokazilo auto. Svedkyňa uviedla, že jej výpoveď v prípravnom konaní je pravdivá.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede svedkov z prípravného konania Q. D. na (č.l. 246 až 249), F. F. na (č.l. 256 až 260), E. O. na (čl. 266 až 269), N. O. na (č.l. 275 až 278) a K. K. na (č.l. 284 až 288).

Svedok Q. D. uviedol, že ho dňa 8.10.2006 telefonicky požiadal E. F. o stretnutie, ktoré sa uskutočnilo nasledujúci deň pri predajni „Lidl“ v Štúrove. Keď sa stretli a potom ako povedal F., že pri jeho aute zaparkovali dve osobné motorové vozidlá s nitrianskymi poznávacími značkami, F. sa začal od neho vzdďaľovať až potom utekal. Hneď na to bol zadržaný políciou. Svedok ďalej uviedol, že sa v minulosti niekoľko rokov zdržiaval v Holandsku. Svedok nevedel uviesť prečo F. z miesta utekal.

Svedok F. F. uviedol, že ho v júli 2006 telefonicky kontaktoval Q. D. a za odmenu nákupu lacného textilu z Maďarska ho požiadal o odvoz jeho sestry Kláry do Holandska. Svedok ďalej uviedol, že pred odchodom do Holandska sa v Martine stretol s F. B. a E. F.. Zo stretnutí v Martine ho do Partizánskeho odviezol E. F.. V obci pred Partizánskym prevzal osobné motorové vozidlo zn. Ford a spoločne s Klárou odišli do Holandska. Po príchode do Rotterdamu ich čakal Q. D.. Nasledujúci deň sa vracali na Slovensko, každý vo svojom motorovom vozidle a navigovali sa prostredníctvom sms správ.

Na Slovensku sa ubytoval v Kolárove, odkiaľ na druhý deň pokračoval do Maďarska. Na hraniciach však bol zadržaný, pretože v batožinovom priestore za zadnými sedadlami sa nachádzali drogy. Svedok ďalej uviedol, že E. F. poskytol na cestu do Holandska spomínané motorové vozidlo.

Svedkovia E. G. a N. G. vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že E. K. za sumu 1.700,- Sk (56,43 eur) za deň požičali motorové vozidlo zn. Fiat Ducato, ktoré E. K. údajne potreboval na odvoz ľudí do Holandska. Pri prevzatí motorového vozidla bol prítomný aj C. K., ktorý mu poskytol svoj občiansky preukaz za účelom uzatvorenia zmluvy o prenájme vozidla.

Svedkyňa K. K. uviedla, že jej brat E. K. sa s E. F. zoznámil počas oslavy jej narodenín v septembri 2006, na čo sa E. F. stal ich rodinným priateľom. Motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf požičala bratovi E. K. za účelom pomoci kamarátovi.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava č. P:PPZ-11118/KEU-BA-EXP-2006 zo dňa 10.10.2006 na č.l. (343 až 349) vyšetrovacieho spisu, z ktorého vyplýva, že v balíčku v tvare tehličky vydaným dňa 09.10.2006 C. K. sa nachádzal lisovaný biely prášok – kokain v zmesi s fanacetínom, s hmotnosťou 495,16 g, s priemernou koncentráciou účinnej látky 35,4 % hmotnostných (voľná báza), pričom kokain je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok. Predložené množstvo obsahovalo 175,29 g absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 8764 až 17 529 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Znalecký ústav ďalej konštatuje, že kokain je psychoaktívna látka, pričom po jej aplikácii sa dostavuje pocit zvýšenej svalovej sily, psychickej výkonnosti, pocit povznesenej nálady, ktoré prerastajú do preceňovania schopností a do nekritickosti konzumenta, až depresii, halucinácii a paranoidnej psychózy. Znalecký ústav považoval za obvykle jednorazovú dávku 10 až 20 mg absolútneho (100% - ného) kokaínu vo forme bázy.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity č. 85/2007, (čl. 367 až 431), z ktorého zistil, že boli zistené dáta zo SIM kariet zo zaistených mobilných telefónov, z ktorých je preukázané, že C. K. a E. K. v inkriminovanej dobe od 07.10.2006 do 08.10.2006 medzi sebou navzájom komunikovali aj prostredníctvom zasielaných sms - správ, obsahom ktorých bola aj navigácia C. K. na jeho ceste do Holandska a späť.

Súd na návrh prokurátora pribral do konania znalecký ústav z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia, za účelom identifikácie hlasu, obžalovaného E. F., zaznamenaného v rámci telekomunikačnej prevádzky v inkriminovanom období od 07.10.2006 do 08.10.2006. Súd na hlavnom pojednávaní vypočul spracovateľa znaleckého posudku č.p.: 15/2011 zo dňa 31.5.2011 znalca z odvetvia fonoskopia G. F. U., ktorý uviedol, že v celom rozsahu trvá na obsahu a záveroch znaleckého posudku.

Znalec ďalej uviedol, že obžalovaný odmietol poskytnúť porovnávaciu vzorku hlasu a tak použil nahrávku jeho hlasu z hlavného pojednávania zo dňa 15.05.2008. Súd zo znaleckého posudku a z výsluchu znalca zistil, že hlas zaznamenaný v rámci telekomunikačnej prevádzky s veľkou pravdepodobnosťou patrí obžalovanému, pričom skúmanie, ktoré sa opiera o vedecký prístup vždy špecifikuje aj chyby v meraní, zahŕňa aj štatistické chyby, subjektívne chyby, čo posúva premisu z kategorickej úrovne na pravdepodobnostnú.

Súd pri vykonaní dokazovania postupoval v súlade so zásadou trestného konania (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) tak, že zistil skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie.

Proti rozsudku, obžalovaný podal odvolanie, čo do viny a trestu. Krajský súd Nitra o odvolaní obžalovaného rozhodol dňa 28.11.2013 uznesením sp.zn. 4To/103/2013 (ďalej v texte tiež so znením „rozhodnutie Krajského súdu v Nitre“ tak, že napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu, vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Súd v nadväznosti na závery rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vec opätovne prejednal, teda vykonal dokazovanie v naznačenom smere a opätovne rozhodol.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obhajobou a do konania nepribral znalcov z odboru psychológia za účelom vypracovania posudku k vierohodnosti výpovedí svedka E. K., keďže považoval tento návrh na vykonanie dôkazu za nepodstatný pre rozhodnutie, keďže výpovede tohto svedka, resp. prípadné rozpory bude odstraňovať a vyhodnocovať súd, s tým, že iné dôvody na znalecké skúmanie súd na rozdiel od obhajoby nevzhladol, napriek tomu, že svedok vo svojich výpovediach nevypovedal zhodne.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obhajobou a to výsluch vyšetrovateľa L. K., aby ozrejmil, z akého dôvodu bola trestná vec v tom čase obvinených E. K. a C. K. vylúčená na samostatné konanie, keďže sa podľa názoru súdu týka okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Súd opätovne vypočul obžalovaného, ktorý využil svoje právo a odmietol vypovedať a tak súd opakovane prečítal zápisnice o jeho výpovediach.

Prokurátor súhlasil s tým, aby súd na hlavnom pojednávaní opakovane prečítal znalecký posudok znalca z odboru fonoskopia G. F. U..

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu nesúhlasil s návrhom na prečítanie prepisu záznamu tel. prevádzky (čl. 434 -442), s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, nesúhlasil s tým, aby súd vykonal tento dôkaz, čo odôvodnil tým, že podnet na odposluchy dal vyšetrovateľ F. K., ktorý následne realizoval jeho trestnú vec dňa 07.10.2006, ale tento podnet sa týkal trestnej veci obvineného F. F.. Jeho trestná vec bola vedená pod sp. zn. ČVS: KRP-46OVK-NR-2006, predmetom podnetu bol odposluch tel. stanice č. XXXXXXXXXXXX E. K., dôvodom mali byť poznatky a informácie OČTK vo veci obvineného F. F. a nie vo veci obvineného E. F..

Obhajoba poukázala na to, že na základe takto podaného podnetu podal prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra, JUDr. Jozef Hausleitner dňa 07.10.2006 návrh na odpočúvanie podľa § 115 odsek 2 Trestného poriadku, a to na dve tel. stanice tel. č. XXXXXXXXXXXX, vedenej na F. A. a na tel. č. XXXXXXXXXXXX, vo vlastníctve E. K. ako záujmovej osoby a doba odposluchu bola navrhnutá od 07.10.2006 do 10.01.2007. Na základe tohto návrhu vydal sudca Okresného súdu Nitra dňa 07.10.2006 príkaz na odposluch sp. zn. OS -V-89-1/06-3Nt51/06 na tel. stanicu E. K. č. XXXX XXXXXX. Dňa 18.10.2006 požiadal vyšetrovateľ o predčasné ukončenie realizácie ITP z dôvodu, že pri realizovaní ITP došlo k zmene operatívnej situácie a ďalšie nasadenie už nebolo potrebné, keďže odposluchy ITP, ktoré sú vedené v trestnej veci

obžalovaného E. F., sú realizované na svedka E. K.. Obhajoba z uvedených dôvodov namietla zákonnosť týchto dôkazov ako dôkazov použiteľných v trestnej veci E. F..

Prokurátor na rozdiel od obhajoby zastával názor, že skutočnosti prednesené obhajobou na hlavnom pojednávaní nespochybňujú zákonnosť vykonaného odposluchu a záznamu, ktorý sa týka obžalovaného E. F., napriek tomu, že príkaz na odposluch a záznam telekomunikačnej prevádzky bol vydaný v inej trestnej veci. Prokurátor poukázal na platnú právnu úpravu a síce ustanovenie § 115 odsek 7 Trestného poriadku, ktoré ustanovenia použitie týchto dôkazov a informácií priamo pripúšťa, keďže: „v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v ods. 1“. Podľa názoru prokurátora tieto podmienky v trestnej veci E. F. splnené boli, nakoľko v tejto trestnej veci sa od 06.10.2006 viedlo trestné konanie pre trestný čin.

Prokurátor súdu dal do pozornosti, v nadväznosti na otázku doby vznesenia obvinenia, ustanovenie § 10 odsek 15 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa trestným konaním rozumie úsek od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej a v prípravnom konaní sa tým rozumie úsek od začatia trestného stíhania do doby podania obžaloby, návrhu na schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánom činným v trestnom konaní vo veci samej. Prokurátor poukázal na skutočnosť, že v tejto veci bolo trestné stíhanie začaté 06.10.2006, teda pred vydaním príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky.

Podľa názoru prokurátora sa uznesenie o začatí trestného stíhania nepochybne týkalo aj E. F. a bolo procesným predpokladom pre rozhodnutie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia okrem iného aj E. F.. Pokiaľ by tomu tak nebolo, nemohol by vyšetrovateľ dňa 11.10.2006 rozhodnúť o vznesení obvinenia podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku E. F. bez toho, aby súčasne podľa § 199 Trestného poriadku, začal trestné stíhanie. Prokurátor ďalej uviedol, že pokiaľ by sa pripustil argument, že uznesenie zo dňa 06.10.2006 nesúviselo s konaním E. F., museli by prijať záver, že samotné uznesenie o vznesení obvinenia E. F. by bolo nezákonné z procesných dôvodov, pričom ale takýto záver je v tomto prípade neopodstatnený a neodôvodnený, pretože uznesenie o začatí trestného stíhania, teda skutok v ňom opísaný nepochybne súvisí so skutkom, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Totožnosť skutku je tak v tomto prípade zachovaná.

Obhajca poukázal na stranu 18 – rozhodnutia Krajského súdu sp.zn. 4To/103/2013, ktorý uvádza, že súd prvého stupňa sa musí vypořiadat' s odvolacími námietkami obžalovaného a do pozornosti súdu dal ustanovenie zákona č. 166/2003 o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím ITP v znení doplnkov a na tú skutočnosť, že môjmu klientovi bolo obvinenie vznesené dňa 11.10.2006, teda dávno po dátume, na ktoré sa použitie ITP viazalo.

Obhajca uviedol, že je síce pravdou, že trestné stíhanie začalo 06.10.2006, a to vyšetrovateľom KR PZ ÚJKP Nitra podľa § 199 odsek 2 Trestného poriadku, ale toto trestné stíhanie sa netýkalo E. F. a vydaniu uznesenia podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku došlo až dňa 11.10.2006, kedy bol doručené na Krajskú prokuratúru v Nitre.

Obhajca argumentoval že to, čo bolo dôvodom vydania uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci samej, a čo bolo príčinou aj jeho vydania je možné zistiť aj z odôvodnenia uvedeného uznesenia. Podľa obhajcu je nepochybné, že nedošlo k tomu, že by boli naraz jedným uznesením obvinení z toho istého skutku všetky tri osoby, teda E. K., C. K. a E. F., ale najprv bol obvinený E. K. a C. K., ktorí sa vzájomne usvedčovali po vznesení obvinenia a z ich výpovedí nevyplynula žiadna účasť obžalovaného E. F. na danom skutku.

Súd opätovne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a za predchádzajúcich súhlasov prokurátora a obžalovaného prečítal zápisnice o výpovediach svedkov zo dňa 31.10.2016 E. G., N. G., F. F. a K. K. a znalecké posudky KEÚ Bratislava č. PPZ-11118/KEÚ-BA-EXP-2006 z (čl. 343-349 a 356-359) a Ústavu súdneho inžinierstva Bratislava č. 85/2007 z (čl. 367-431).

Súd opätovne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a za predchádzajúcich súhlasov prokurátora a obžalovaného prečítal znalecký posudok F. R. S. č. 14/2016 z (čl. 945-959).

Obhajca k prečítanému znaleckému posudku uviedol, že z neho vyplýva, že sporný materiál, ktorý bol predložený na znalecké skúmanie a to tri súbory označené ako 01,02,03waw, bol podľa znalkyne veľmi ťažko spracovateľný, až nespracovateľný a porovnávací materiál, ktorý bol predmetom znaleckého skúmania bol vyhodnotený ako veľmi ťažko spracovateľný. Obhajca poukázal na to, že zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že z hľadiska skúmaného hlasu je pravdepodobnosť, že patrí obžalovanému E. F. na treťom stupni škály tzv. identifikácie. Podľa názoru obhajcu tak nemožno so 100% istotou zistiť a ani vylúčiť, že hlas, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu patrí obžalovanému F..

Súd opätovne na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov C. K. a B. V., ktorí vypovedali zhodne s ich predchádzajúcimi výpoveďami na hlavnom pojednávaní, s tým, že boli odstránené ich rozpory vo vzťahu k predošlým výpoveďiam, ktoré ale nemali podstatný vplyv na rozhodnutie.

Svedok E. K. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci opätovne odmietol vypovedať s poukazom na skutočnosť, aby svojou výpoveďou sebe nespôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania podľa ustanovenia § 130 odsek 2 Trestného poriadku. Súd opätovne prečítal jeho výpoveď z prípravného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 270 odsek 2 vety druhej a tretej Trestného poriadku prečítal prepis zvukového záznamu, ktorý bol do spisu založený Prezidiom policajného zboru, Úradu zvláštnych policajných činností, odboru zvláštnych policajných činností – Západ, pod čp: C./ZTČ-Z-VI-2006 ako (neutajovaná príloha), na základe žiadosti KR PZ Nitra v prejednávanej tr. veci ČVS: KRP-73/OVK-NR-2006, na (čl. 434-442).

Súd prečítal záznamy telekomunikačnej činnosti, ktoré predložila spoločnosť Orange z (čl. 452-483) a výpisy hovorov, ktoré predložila spoločnosť T - mobile registrovaných SIM kariet z (čl. 484-489).

Vzhľadom k tomu, že obhajoba zotrvala vo svojom návrhu na výsluchu svedka Q. D., ktorý ako súd zistil vykonával trest v Maďarskej republike, súd požiadal maďarské justičné orgány o súčinnosť a výsluch svedka bol vykonaný justičnými orgánmi Maďarskej republiky a to Okresným súdom Szerencs dňa 28.8.2020 (viď zápisnica čl. 1132 – 1134) , s tým, že prokurátor a obhajca svedkovi podali konkrétne otázky, na ktoré svedok odpovedal, ale osobne sa výsluchu nezúčastnili. Svedok Q. D. po riadnom poučení uviedol, že vo veci vypovedal v roku 2016, uviedol, že neverí, že by E. F., ktorého považoval za svojho priateľa, i keď sa nestretávali pravidelne, mal niečo so skutkom spoločné, že tak ho nepozná, keďže obchodoval s obuvou, s drevom, paletami, ale podľa jeho vedomostí s drogami neobchodoval. Policajti mu povedali, že to, že do Nitry mali prísť drogy, mal vybavovať E. K. ale, že asi to chcú zvaliť na E.. Svedok uviedol, že osoby E. K. a C. K. nepoznal. Bol v tejto trestnej veci dva dni zadržaný v Štúrove, ale následne po dvoch dňoch bol prepustený, pretože s vecou nemal nič spoločné. Svedok na položenú otázku ďalej uviedol, že po jeho zadržaní v Štúrove sa s E. F. stretol po ôsmich mesiacoch a vyčítal mu, že prečo ho do toho chcel zatiahnuť, na čo mu povedal, že on s tým nič nemal spoločné.

Súd opätovne v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní listinné dôkazy. Súd v nadväznosti na usmernenie Krajského súdu v Nitre zabezpečil a v rámci vykonania dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítal „Výročnú správu o stave drogovej problematiky na Slovensku v roku 2006, vydanú Úradom vlády Slovenskej republiky, Národným monitorovacím centrom pre drogy z roku 2007.

Obhajca k prečítanej „Výročnej správe“ uviedol, že Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 4To/103/2013 dal v rámci doplnenia dokazovania pokyn, aby súd zistil cenu zaistenej drogy zodpovedajúcu jej dovozu na územie Slovenskej republiky, ktorá prechádza distribúciou ku konzumentom a aby bola táto cena verifikovaná.

Obhajca v tejto súvislosti poukázal na to, že podľa obžaloby Krajskej prokuratúry Nitra je zrejmé, že celková hmotnosť zaisteného balíka, ktorý bol zmesou kokaínu a fenacetínu bola 495,16 gramov. Podľa obžaloby bola celková hodnota vyčíslená na sumu 3.505.600,-SK, čo predstavuje v eurách 116.364,60 Eur.

Obhajca poukázal na prečítanú „Výročnú správu“, v zmysle ktorej cena kokaínu z hľadiska veľkoobchodnej ceny predstavovala pri jednom kile sumu od 33 193,- eur až po sumu 66 387,08 eur. Na strane 81 „Výročnej správy“ je vyčíslená hodnota jedného gramu na sumu minimálne 2.000,- Sk, (66.39), teda v prípade, ak by sa prepočítali zaistené gramy na túto hodnotu bola by hodnota zaisteného kokaínu 32 872,60 eur. Obhajca zastával názor, že : „ani tento výpočet vzhľadom na stranu 80 tejto správy nie je správny, je nepochybné, že na čiernom trhu je rozdielna hodnota kokaínu, ktorý je zaistený ako jednoobjemový balík a iná cena pri tom, keď sa tento balík laicky povedané rozdelí na drobné a rozdelí“. Podľa výpočtov obhajcu pri danom zaistenom množstve ak by to bral ako veľkoobchodnú cenu kokaínu v stave ako bol kokaín zaistený príslušníkmi colného orgánu, tak cena kokaínu na rozdiel od obžaloby predstavuje sumu 16 596,98 eur, čo z hľadiska právnej kvalifikácie podľa obhajcu znamená, že konanie obžalovaného nemohlo byť kvalifikované podľa § 172 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, ale iba podľa § 172 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Obhajca napriek tomu, čo uviedol zotrval na tom, že jeho klient sa necíti byť vinný.

Súd z výročnej správy na jej strane 81 zistil, že v roku 2006 predstavovala cena kokaínu za 1 kg najmenej sumu 1 mil. Sk, čo predstavuje sumu 33 193,92 eur, teda po prepočte zaisteného množstva 495,16 g drogy – kokaínu predstavuje podľa názoru súdu jeho cena 16 436,34 eur. Súd na základe tejto skutočnosti upravil skutkovú a právnu vetu tak, že skutok kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), odsek 2) písmeno e) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

Proti rozsudku, obžalovaný opätovne podal odvolanie, čo do viny a trestu. Krajský súd Nitra o odvolaní obžalovaného rozhodol dňa 14.07.2022 uznesením sp.zn. 4To/75/2021 (ďalej v texte tiež so znením „ rozhodnutie Krajského súdu v Nitre“) tak, že napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2024 s poukazom na zmenu príslušných ustanovení Trestného zákona účinnom od 06.08.2024, v nadväznosti na ustanovenie § 281 Trestného zákona navrhol aby skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sp.zn. Kv 65/2006-176 zo dňa 23.05.2007 bol v priebehu ďalšieho konania právne kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, s použitím § 135d písmeno d) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Súd v nadväznosti na závery rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vec opätovne prejednal, teda vykonal dokazovanie v naznačenom smere, ktorým je konajúci súd viazaný v zmysle ustanovenia § 327 ods. 1 Trestného poriadku a opätovne rozhodol.

Súd z výpisu znalcov tlmočníkov a prekladateľov zistil, že znalec G. F. U. bol dňa 06.04.2016 vyčiarknutý zo zoznamu znalcov a tak súd do konania uznesením zo dňa 16.12.2016, sp.zn. 21T/72/2007, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp.zn. 4Tos/7/2007 dňa 31.01.2017 nadobudlo právoplatnosť pribral do konania znalkyňu z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia F. R. S., na posúdenie - identifikácie hlasu zaznamenaného v rámci telekomunikačnej prevádzky vykonanej na základe príkazu súdu zo dňa 07.10.2006 a otázky zistenia, či sa na zázname nachádza hlas obžalovaného. Znalkyňa vypracovala znalecký posudok, pod č. 14/2016, ktorý bol súdu doručený dňa 25.07.2017.

Súd v nadväznosti na návrh prokurátora zo dňa 09.01.2023, pribral znalkyňu z odboru Kriminalistika, odvetvie fonoskopia F. R. S., za účelom vyhotovenia doplnku k znaleckému posudku č. 14/2016 z dôvodu konštatovania znalkyne v znaleckom posudku, že z dôvodu ťažko spracovateľného zvukového záznamu z hlavného pojednávania nebolo možné jednoznačne určiť, či hlas muža označený ako sporný materiál (spr.1, spr.2 a spr. 3) je hlas patriaci obžalovanému s tým, že jej bude poskytnutý ďalší porovnávací materiál – zvukový materiál prednesu posledného slova obžalovaného na hlavnom pojednávaní zo dňa 02.07.2021. Znalkyňa vypracovala doplnenie znaleckému posudku č. 14/2016 pod č. 2/2023, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.03.2023 a doplnenie č. 2 znaleckého posudku, ktoré bolo súdu doručené dňa 10.03.2025.

Súd na návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2024 vypočul znalkyňu F. R. S., ktorá k znaleckému posudku č.14/2016 (č.l. 945 až 959) zo dňa 20.07.2017 a k jeho doplneniu pod č. 2/2023 (č.l. 1315 až 1321) zo dňa 20.03.2023 uviedla, že jej bol predložený sporný materiál na CD nosiči, na ktorom sa nachádzali tri audio-súbory, ktoré boli predmetom skúmania, boli vyhodnotené ako sporný materiál, ktorý bol veľmi ťažko spracovateľný až nespracovateľný z dôvodu, že z hľadiska rozsahu sa jednalo o kratšie zvukové záznamy, pričom ale materiál bol na individuálnu identifikáciu hovoriacej osoby vyhodnotený ako upotrebiteľný a rovnako bol predložený aj porovnávací materiál, ktorý obsahoval audio-súbory. Aj porovnávací materiál bol vyhodnotený ako veľmi ťažko spracovateľný materiál a čiastočne upotrebiteľný na skúmanie za účelom individuálnej identifikácie hovoriaceho, keďže sa jednalo o rečový prejav obžalovaného v rámci súdneho pojednávania, čiže obsahovo išlo o odlišný porovnávací materiál ako boli rečové prejavy v spornom materiály.

Znalkyňa ďalej uviedla, že následne vykonala komperáciu sporného a porovnávacieho materiálu vykonala jazykovú, fonetickú a elektro-akustickú analýzu. V jazykovej analýze zistila podobnosť až zhodu skúmaného hlasu v jazykovo-fonetickej rovine, keďže tam boli uvedené zhodné a podobné znaky, ktoré tam boli konkrétne v rámci fonetickej analýzy vyselektované, tiež dialektu a rovnako tempa reči. V spornom materiály bolo rýchlejšie tempo ako v porovnávacom, čo podľa znalkyne súviselo so štylotvornou situáciou a emociálnou zainteresovanosťou, keďže v jednotlivých materiáloch bola z hľadiska ich obsahu rozdielnosť.

Znalkyňa vykonala elektro-akustické skúmanie, so zameraním na priemernú a strednú výšku hlasu - hlasového tónu, pričom v sporných materiáloch boli vzhľadom aj na obsah viacmenej veľmi príbuzné skúmané hodnoty. V porovnávacom materiály – rečovom prejave, ktorý podľa znalkyne možno zaradiť do formálneho prejavu bola výrazne znížená frekvencia základnej výšky hlasu, čo súviselo s emocionálne zainteresovanou činnosťou hovoriacej osoby. V rámci elektroakustickej analýzy skúmala rovnaké slová zo sporného a porovnávacieho materiálu, čo podľa znalkyne ale bolo výrazne sťažené, keďže boli obsahovo odlišné porovnávacie a sporné materiály, ale napriek tomu zistila podobnosť.

Znalkyňa na položenú otázku prokurátorom uviedla, že ak uviedla, že sporný materiál bol vyhodnotený ako veľmi ťažko spracovateľný až nespracovateľný tak z dôvodu, že nebol dostatočne dlhý k tomu, aby bolo možné posudzovať viac znakov rečového prejavu prejaviteľ, čo má podľa znalkyne veľký význam pre posúdenie rozsahu odlišností. Znalkyňa k tomu ďalej uviedla, že pri posúdení a vyhodnotení porovnávacieho materiálu vychádzala iba z toho ako uviedla, čo bolo na CD nosiči, teda že ako sporný materiál boli predložené len stopy č.1, stopa č. 2, stopa č. 3.

Znalkyňa na základe vykonaných uvedených ďalších analýz a komperácií konštatovala zhodne so závermi znaleckého posudku č. 14/2016, že hlas muža označený ako sporný spr. 1, spr. 2, spr. 3 pravdepodobne patrí mužovi, ktorého hlas je označený ako porovnávací materiál - E. F..

Súd na návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 19.05.2025 vypočul znalkyňu F. R. S., ktorá k doplneniu č. 2 zo dňa 06.03.2025, pod č. 1/2025 (č.l. 1480 až 1485) k znaleckému posudku č.14/2016, prečo v doplnení č. 2 nie je v súvislosti s porovnávacím materiálom 1. taký záver aký bol konštatovaný v roku 2013 uviedla, že pri vypracovaní primárneho znaleckého posudku z roku 2016 zistené znaky umožnili konštatovať mieru pravdepodobnosti na úrovni „pravdepodobne“, keďže samotný materiál bol veľmi krátky a z hľadiska komunikačnej situácie úplne odlišný ako ten porovnávací materiál a z toho dôvodu bol stupeň pravdepodobnosti ako možný uvedený ako stupeň – pravdepodobne, keďže tam bola zistená nejaká podobnosť.

Znalkyňa k tomu uviedla, že záver, ktorý bol v prvom doplnení znaleckého posudku bol už porovnávaný s porovnávacím materiálom z roku 2021, pričom variabilita hlasu rovnako musela byť zohľadnená do úvahy, keďže samotný porovnávací materiál bol ešte menej kvalitnejší ako ten z roku 2008. Nejednalo sa o skúšku reči, ktorá je ideálna pre komparáciu, ale bola to ukážka reči zo súdnych pojednávaní a tento fakt musela zohľadniť. Záver, „že to nie je možné ani potvrdiť ani vylúčiť“ vychádzal podľa znalkyne z toho, že zhodných znakov nebolo dostatočne veľa, ale neznamenal, že vylúčila, že tá osoba tam hovorila. Zohľadnila priemernú strednú hodnotu základnej výšky hlasu, čo je objektívne meranie a nevstupuje tam žiadny subjektívny pohľad znalca, je to softvérový nástroj, ktorý tie hodnoty uvedie. Podľa znalkyne to samozrejme bolo ovplyvnené aj odlišnosťami danej komunikačnej situácie, pretože tie materiály boli emočné, krátke, s vysokou hlasitosťou atď, čiže tá odlišnosť medzi sporným a porovnávacím materiálom bola naozaj veľmi veľká a ešte podotkla, že ten porovnávací materiál bol len ukážkou hlasu.

Znalkyňa k doplneniu znaleckého posudku č. 2 uviedla, že pri jeho spracovaní vychádzala aj s doplnenými spornými materiálmi po predošlej konzultácii, s tým, že tam vznikol rozdiel a porovnávacie materiály z roku 2008 a 2021 vykazovali odlišnosti, čo ale znalkyňa neuvádzala v tom, že osoba bola odlišná alebo nekomunikovala, i keď z hľadiska objektívnosti tam boli odlišnosti už aj v tom samotnom porovnávacom materiáli, pri ktorom bol veľký časový odstup bolo preukázané, že išlo o totožnú osobu a tak porovnanie s tým sporným materiálom, pri ktorom bola aj z hľadiska komunikácie výrazná odlišnosť umožnil dať len záver, že „nie je možné potvrdiť ani vylúčiť“, teda záver hovoril o tom, že nevylúčila, že hlas E. F. sa tam nachádzal, ale absentovalo dostatočné množstvo takých znakov, na základe ktorých by sa to vedelo aj potvrdiť.

Znalkyňa ďalej v tejto súvislosti uviedla, že i naďalej platí záver : „že nie je možné potvrdiť ani vyvrátiť“, teda tá jeho najnižšia možná miera pravdepodobnosti a i napriek tomu, že bol dodaný ďalší porovnávací materiál to musela zohľadniť a keď už mala k dispozícii porovnávací materiál z roku 2021 už tie znaky neboli dostatočné na to, aby to vylúčila alebo tú pravdepodobnosť zvýšila. Zjednodušene povedané je tu znalecký posudok a jeho dve doplnenia, pričom tá porovnávací vzorka v základnom znaleckom posudku je stále tá istá a naďalej platí aj záver v znaleckého posudku z 20. júla 2017 pri v tom čase danom porovnávacom materiály hlasu osoby o stupni pravdepodobnosti, že teda pravdepodobne patrí osobe označenej ako E. F., ale v doplnení to už nemohla jednoznačne potvrdiť, lebo už bol predložený aj iný porovnávací materiál.

Súd v nadväznosti na vyslovený právny názor a závery rozhodnutia Krajského súdu v Nitre v uznesení sp.zn. 4Tos/75/2021 zo dňa 14.07.2022, z dôvodu že výpoveď svedka E. K. mala byť nosným dôkazom na preukázanie viny obžalovaného, pričom v jeho výpovediach malo dôjsť k závažným diskrepanciám, uznesením sp.zn. 21T/72/2007 zo dňa 27.04.2023 pribral do konania znalca z odboru – psychológia F. R. W. za účelom skúmania všeobecnej ako aj špecifickej vierohodnosti výpovedí kľúčového svedka E. K.. Znalkyňa vypracovala znalecký posudok č. 8/2023, ktorý bol súdu doručený dňa 06.11.2023.

Súd opätovne doplnil dokazovanie k osobe obžalovaného. Zo správy o povesti Mesta Partizánske (č.l. 1520-1522) zistil, že obžalovaný v mieste bydliska nebol riešený komisiou verejného poriadku, bol prejednávaný za priestupky na úseku cestnej dopravy.

Súd opakovane vyhodnotil všetky vyššie uvedené vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne, v súlade so zásadou trestného konania podľa § 2 ods.12 Trestného poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, tiež hodnotením osoby páchatel'a a vykonaným dokazovaním i po jeho doplnení mal jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané okolnosti spáchania skutku zistil, že skutok sa stal a že skutok spáchal obžalovaný E. F. v spolupáchateľstve s E. K. a C. K., ktorých prokurátor v prípravnom konaní vylúčil na samostatné konanie.

Podľa § 8 Trestného poriadku, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Súd skutok, jednak v nadväznosti na modifikáciu prokurátora v súvislosti s novelou Trestného zákona č. 40/2024 Z.z. s jej účinnosťou od 06.08.2024, s ktorou sa súd stotožnil kvalifikoval s poukazom na vykonané dokazovanie ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, s poukazom na § 135d písmeno d) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, že spoločným konaním neoprávnene doviezol omamnú látku vo veľkom množstve.

Súd mal vykonaným dokazovaním zavinenie obžalovaného jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Obžalovaný E. F. poprel spáchanie skutku, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať. Obžalovaného zo spáchania skutku priamo usvedčuje výpoveď svedka E. K., ktorý zároveň súdu dostatočným spôsobom vysvetlil rozpory s jeho skoršími výpoveďami v prípravnom konaní, v tom, že sa chcel vymaniť z trestného stíhania.

Svedok E. K. obžalovaného označil za organizátora dovozu kokaínu z Holandského kráľovstva na územie Slovenskej republiky s tým, že celý dovoz pripravoval, riadil, koordinoval, poskytoval inštrukcie a finančné prostriedky na krytie nákladov dovozu kokaínu. Znalkyňa z odboru – psychológia F. R. W. za účelom skúmania všeobecnej ako aj špecifickej vierohodnosti výpovedí kľúčového svedka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.09.2024 uviedla, že svedok E. K. má zachovanú schopnosť správne vnímať, jeho myslenie nie je narušené žiadnym chorobným procesom, má dostatočný intelekt v pásme priemeru, má zachovanú schopnosť anticipácie, že jeho správanie povedie k istým následkom. Podľa znalkyne svedok disponuje dostatočnou pamäťou, hodnou priemeru, nenašla u neho žiadne chorobné prvky, či už v zmysle narušenia pamäťových schopností, v podobe konfabulácii, kedy je pamäťová stopa chýbajúca a vyplňa sa novotvarom, kedy ten čo ju produkuje je presvedčený, že je pravdivá, pričom to tak ale nie je, že by svedok produkoval vymyslené príbehy podôb pseudologie fantastiky pre pútanie okolia. Svedok podľa znalkyne disponuje dostatočnou pamäťou na to, aby tie nenarušené vnemy vedel primerane konzervovať v pamäti a určitej miere aj reprodukovať, i keď si pre odstup času okrajové detaily nemusí pamätať, základný dej zostáva nedotknutý. Svedok sa v rámci znaleckého psychologického vyšetrenia po porade s právnikom odmietol k prejednávanej trestnej veci akokoľvek vyjadriť a odpovedať na otázky. V tejto súvislosti znalkyňa uviedla, že na posúdenie špecifickej vierohodnosti pre posúdenie dynamiky výpovedí vyšetřovaného – svedka potrebovala aj odpovede na položené otázky a keďže ich od vyšetřovaného nedostala tak predmetnú otázku nevedela odborne garantovať, inak by sa dostala do roviny hypoteticko-špekulatívnych úvah, nepoznajúc motiváciu vyšetřovaného. K tomu uviedla, že osobnosť vyšetřovaného je užšieho formátu, je pomerne subjektivistická, čo znamená, že je menej nastavená na iných ľudí a viac na seba, pričom jeho emotivita je podľa znalkyne plytšia. Znalkyňa nezistila u vyšetřovaného žiadnu takú osobnostnú patológiu, či už psychotického stavu v čase vyšetřenia ale ani v tej anamnéze alebo procesuálneho ochorenia mozgu atď., ktorá by mala mať zásadný vplyv na jeho schopnosť vierohodne vypovedať.

Znalkyňa na položené otázky uviedla, že motiváciou zmeny výpovede svedka bola skutočnosť, že si už trest odpykal a že s touto vecou už chcel mať pokoj, pričom to má vyplývať z jeho osobnosti, nejako sa „pretíčať“ životom a voliť pre neho tú najlepšiu stratégiu.

Obžalovaného ďalej zo spáchania skutku priamo usvedčuje výpoveď svedkyne B. E., ktorá bola pri tom, keď obžalovaný dával v inkriminovanom čase E. K. SIM kartu a bola pri telefonických hovoroch E. K. a E. F. hodinu pred odchodom s E. K. na cestu oproti C. K..

Obžalovaný bol nepriamo usvedčený výpoveďou svedka C. K., a znalca G. F. U. znaleckého ústavu z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia. Svedok C. K. na hlavnom pojednávaní jednoznačne na položené otázky uviedol, že počas spiatocnej cesty s ním komunikovala ďalšia jemu neznáma osoba z toho istého telefónu, z ktorého telefonoval E. K.. Súd vyhodnotením vykonaných výpovedí svedkov zistil, že tieto logicky do seba zapadajú, navzájom korešpondujú, zhodne popisujú vecné a časové okolnosti spáchania skutku a sú potvrdené prečítanými v spise zadokumentovanými listinnými dôkazmi, predovšetkým prepisom záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke na č.l. (434 až 442) týkajúce sa obdobia od 07.10.2006 do 08.10.2006 ako i ďalších prečítaných a v spise zadokumentovaných listinných dôkazov.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že medzi E. K. a kuriérom kokaínu C. K. počas dovozu prebiehala telefonická komunikácia zo zaistených mobilných telefónov C. K. s tel. č. XXXXXXXXXX a E. K. s tel.č.XXXXXXXX, ktorých komunikáciu hovorov a prostredníctvom sms - správ potvrdil vyššie popísaný znalecký ústav v znaleckom posudku a listinné dôkazy výpisy z telefonických hovorov zadokumentovaných v spise na (č.l.452 až 489).

Obžalovaný bol ďalej nepriamo usvedčený prečítanými listinnými dôkazmi a to zápisnicou z domovej prehliadky bydliska–bytu obžalovaného, s fotodokumentáciou zadokumentovanými v spise na (č.l.301 až 311), pri ktorej boli zaistené dva doklady – potvrdenie o poskytnutí produktu - PRIMA kreditu, pre tel.č. XXXXXXXXXX, ktoré pri spáchaní skutku používal C. K., dve potvrdenky o úhrade a tri kusy vylúpnutých obalov zo SIM kariet ORANGE a úradným záznamom o zaistení obžalovaného na (č.l. 31 až 33), z ktorých súd zistil, že bol zaistený jeden mobilný telefón Sony Ericsson K 6001 a SIM karta, jeden mobilný telefón Nokia 3100 a SIM karta, jeden mobilný telefón Nokia nezisteného typu a SIM karta a v motorovom vozidle Škoda Octávia ev.č. C. XXX R. v ľavých dverách v odkladacom priestore boli nájdené a zaistené pokladničný doklad zo dňa 6.10.2006 s názvom DOBI PRIMA na hodnotu 1000,- Sk vystavený na čerpacej stanici OMV v Partizánskom, potvrdenka zo dňa 6.10.2006 o 4:52 hod., OBNOVA PRIMA KREDITU k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX, ktoré pri spáchaní skutku používal C. K., čo dokazuje tvrdenie svedkov E. K. a nepriamo B. E., že to bol obžalovaný, ktorý financoval a zabezpečoval krytie nákladov súvisiacich v danom prípade s komunikáciou E. K. a kuriéra C. K. počas dovozu kokaínu.

Súd ďalej okolnosti spáchania skutku zistil zo zápisnice o obhliadke miesta činu, s fotodokumentáciou motorového vozidla (čl.490 až 515), vecný dôkaz a to zvukový záznam telefonických hovorov zachytených na CD nosiči, ktoré nepriamo usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku, v logickom súhrne s ostatnými vyššie uvedenými, vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný bol vykonaným znaleckým dokazovaním usvedčený, že neoprávnene spoločným konaním s už odsúdenými E. K. a C. K. vo veľkom množstve dovezol na územie Slovenskej republiky kokaín, ktorý je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spáchanie skutku vopred pripravoval a premyslene naplánoval.

Obžalovaný sa prostredníctvom B. E. zoznámil s E. K., ktorého požiadal, aby zabezpečil vodiča dodávky – kuriéra, za sľúbenú odmenu, k dovozu kokaínu poskytol inštrukcie a finančné prostriedky, mobilné telefóny, SIM karty, hradil náklady spojené s komunikáciou s kuriérom a spolu s E. K. koordinoval dovoz kokaínu.

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že vyššie popísaný skutok má všetky zákonné znaky zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, s použitím § 135d písmeno d) v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej v texte len so znením „Trestný zákon“), v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, tak po formálnej ako aj po materiálnej stránke, pretože trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone (§ 8 Trestného zákona).

Protiprávnosť činu je v danom prípade určená najmä významom chráneného záujmu ochrane obyvateľstva pred šírením a nedovoleným používaním omamných látok, ktorý bol činom obžalovaného dotknutý spôsobom jeho vykonania a okolnosťami, za ktorých bol spáchaný, jeho následkami a motívom obžalovaného, pričom závažnosť konania obžalovaného je vysoká, s ohľadom na rozsah spáchaného skutku, teda množstva dovezených omamných látok.

Súd z vyššie popísaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava č. P:PPZ-11118/KEU-BA-EXP-2006, zistil, že v zaistenom balíčku vydanom dňa 09.10.2006 C. K. sa nachádzal lisovaný biely prášok – kokaín v zmesi s fanacetínom, s hmotnosťou 495,16 g. Z písomného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky UBOK PPZ (čl. 363) a z vyjadrenia Colného kriminálneho úradu Nitra (č.l. 361) vyšetrovacieho spisu vyplýva, že v inkriminovanej dobe a lokalite cena jednorazovej dávky kokaínu predstavovala hodnotu 400,- Sk (13,28 eur). Z vykonaného

dokazovanie vyplýva, že obžalovaný spáchal skutok v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, keďže trestný čin bol spáchaný spoločným konaním viacerých - troch spolupáchateľov, spolu s E. K. a C. K., pričom každý zo spolupáchateľov zodpovedá za jeho spáchanie tak, ako by trestný čin spáchal sám.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že obžalovaný spoločným konaním doviezol, teda smeroval k obchodovaniu s omamnou látkou – kokaínom (s účinnou látkou metylester benzoylekgonínu) vo veľkom množstve, keďže s poukazom na ustanovenie § 135c ods.1 Trestného zákona a jeho prílohy č. 1 nepatrné množstvo predstavuje 0,3 g, vo forme voľnej bázy 100 mg a veľké množstvo s poukazom na ustanovenie § 135d písmeno d) Trestného zákona predstavuje množstvo väčšie ako 5 g účinnej látky.

Súd z vykonaného dokazovania po pokyne Krajského súdu zistil, že cena zaistenej drogy predstavuje sumu 16 436,34 eur. Ako vyplynulo zo znaleckého skúmania zaistený kokaín predstavoval 495,16 g.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, čo bolo vykonaným dokazovaním preukázané.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, kto neoprávnene vyrobí omamnú látku alebo psychotropnú látku alebo neoprávnene obchoduje s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou vo veľkom množstve potrestá sa odňatím slobody na osem rokov až dvadsať rokov.

Podľa § 135c odsek 1 Trestného zákona, nepatrné množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky uvedených v prílohe č. 1 zodpovedá najviac maximálnemu množstvu materiálu uvedenému v treťom stĺpci v prílohe č. 1. Ak množstvo materiálu presahuje hodnotu uvedenú v treťom stĺpci, pre výsledné určenie, či ide o nepatrné množstvo alebo malé množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky, je rozhodujúce množstvo účinnej látky vo forme voľnej bázy obsiahnuté v celkovom množstve materiálu, ktoré pri nepatrnom množstve omamnej látky alebo psychotropnej látky nesmie presiahnuť hodnotu uvedenú v štvrtom stĺpci v prílohe č. 1.

Podľa § 135d písmeno c) Trestného zákona, sa za značné množstvo považuje množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky presahujúce väčšie množstvo a nepresahujúce tisícpäťstónásobok nepatrného množstva uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1 alebo v § 135 ods. 2,

Podľa § 135d písmeno d) Trestného zákona, ak množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky presahuje hodnotu nepatrného množstva podľa § 135c, za veľké množstvo sa považuje množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky presahujúce značné množstvo a nepresahujúce päťtisíc násobok nepatrného množstva uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1 alebo v § 135 ods. 2,

V prípade omamnej látky – kokaín s poukazom na ustanovenie § 135c ods.1 Trestného zákona a jeho prílohy č. 1 nepatrné množstvo predstavuje 0,3 g, vo forme voľnej bázy 100 mg a veľké množstvo s poukazom na ustanovenia § 135d písmeno c) Trestného zákona § 135d písmeno d) Trestného zákona predstavuje zaistené množstvo omamnej látky (495,16 g) veľké množstvo, pretože je to viac ako 450 g (čo je tisícpäťstónásobok nepatrného množstva) a menej ako 1 500 g (čo je päťtisíc násobok).

Súd mal vykonaným dokazovaním i po jeho doplnení výsluchom znalkýň F. R. S. z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia a F. R. W. z odboru – psychológia, ktoré vypracovali vyššie popísané znalecké posudky a ich doplnenia jednoznačne preukázané zavinenie obžalovaného, ktorý bol vyhodnotením jednotlivých vykonaných dôkazov, v ich logickej súvislosti usvedčený zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, s poukazom na § 135d písmeno d) Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, tak po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke,

pretože ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jednoznačne protiprávnym a ich úmyselným konaním (§ 15 písm. a Trestného zákona), ktorý chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom a vzniknutým následkom, na strane druhej súd nemal žiadne pochybnosti.

Z právneho hľadiska v zmysle zák..č. 139/1998 Z.z., v znení zákona č. 246/2024 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, je „omamná látka“ definovaná ako látka, ktorá vyvoláva návyk, psychickú a fyzickú závislosť, sprevádzanú zmenami správania a závažnými zdravotnými či psychosociálnymi následkami, pričom nakladanie s omamnými látkami je regulované, teda povolené len na medicínske, vedecké alebo výskumné účely, čo v prípade konania obžalovaného absentovalo.

Podľa § 3 ods. 1 zák.č. 139/1998 Z.z. v znení zákona č. 246/2024 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, omamné látky a psychotropné látky (ďalej len „omamná a psychotropná látka“) sa zaraďujú podľa ich účinkov na zdravie do troch skupín uvedených v prílohe č. 1, z ktorých sa vyradujú alebo preraďujú do inej skupiny podľa rozhodnutia Medzinárodného úradu pre kontrolu narkotík pri Organizácii Spojených národov (ďalej len „medzinárodný úrad“), pričom kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok.

Podľa § 4 ods. 1 zák.č. 139/1998 Z.z. v znení zákona č. 246/2024 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

Podľa § 4 ods. 4 zák.č. 139/1998 Z.z. v znení zákona č. 43/2014 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, nedovolené zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami je zaobchádzanie iným spôsobom, ako ustanovuje tento zákon.

Súd v nadväznosti v nadväznosti na modifikovaný obžalobný návrh prokurátora a v nadväznosti na vykonané dokazovanie ustálil skutkové okolnosti a premietol ich do výroku skutkovej a právnej vety rozsudku s tým, že dospel k záveru, že takto ustálený skutok, u ktorého sa podstatne nemenila jeho totožnosť spáchal obžalovaný E. F. v spolupáchateľstve a zároveň zistil následok takto spáchaného činu obžalovaným.

Súd vyhodnotil vyššie popísané usvedčujúce dôkazy, vytvárajúce jednoliaty rad dôkazov, ktoré jednoznačne potvrdzujú, že obžalovaný skutok v spolupáchateľstve spáchal, ale jeho protiprávne konanie bolo nevyhnutné ustáliť tak, aby bolo možné riadne vyhodnotiť okolnosti spáchania skutku a aby bol riadne v nevyhnutnom rozsahu zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, tiež s poukazom na aktuálne platnú legislatívu.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný t.j. v dobe 02.10.2006 do 09.10.2006, pričom ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší a tak súd kvalifikáciu skutku posudzoval a trest ukladal podľa trestného zákona účinného od 06.08.2025 pod č. 40/2024 Z.z. , keďže v danom prípade sa páchatel' podľa § 173 odsek 4 Trestného zákona potrestá odňatím slobody na osem až dvadsať rokov, pričom pred účinnosťou novely trestného zákona do dňa 05.08.2024 sa v prípade kvalifikácie skutku podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona páchatel' potrestal trestom odňatia slobody na pätnásť až dvadsať rokov.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd z odpisu registra trestov (č.l. 1537) zistil, že obžalovaný bol jeden krát odsúdený v roku 1997, pričom sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený a od uvedenej doby nebol súdne trestaný a viedol riadny život. Zo správy Mesta Partizánske z 21.05.2023 (č.l. 1520) zistil, že obžalovaný nebol riešený komisiou verejného poriadku a má evidované len priestupky na úseku cestnej premávky. Súd zo správy (avízo) Obvodného oddelenia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Partizánskom zo dňa 12.06.2025 (č.l.1527-1528) zistil, že obžalovaný inak nebol trestne stíhaný. Súd z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zistil, že obžalovaný sa v sledovanom období od 27.06.2020 do 09.02.2025 dopustil výlučne na úseku cestnej premávky pätnástich menej závažných priestupkov, za ktoré mu boli uložené napomenutia a poriadkové pokuty do 50 Eur, v jednom prípade za prekročenie povolenej rýchlosti v sume 350 Eur.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, keďže obžalovaný ako vyplývalo z vyššie popísaného dokazovania viedol riadny život a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno p) Trestného zákona, keďže spáchal trestný čin, trestné stíhanie, pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho, pričom túto skutočnosť ako súd zistil nemožno pričítať ani obžalovanému ani jeho obhajcovi, ktorí sa v priebehu celého súdneho konania riadne zúčastňovali hlavného pojednávania, prípadne svoju neúčast' vždy z objektívnych dôvodov aj riadne vopred písomne ospravedlnili.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Priťažujúcu okolnosť súd zistil podľa § 37 písmeno k) Trestného zákona, keďže bolo dokázané, že obžalovaný spáchal trestný čin ako organizátor. Súd u obžalovaného trest ukladal podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona tak, že pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, pričom pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ustanovenie o jeho mimoriadnom znížení podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s tým, že pri ustanovenej trestnej sadzbe osem až dvadsať rokov, ktorá vyplýva z ustanovenia § 173 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona znížil jeho dolnú hranicu pri dodržaní príslušného ustanovenia trestného zákona, že pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na dôvody takéhoto postupu – mimoriadneho zníženia trestu, ktoré spočívajú v tom, že od spáchania činu obžalovaným v spolupáchateľstve uplynulo takmer 19 rokov, pričom z vykonaného dokazovania vyplývalo, že po celú dobu trvania súdneho konania viedol obžalovaný riadny život, nebol súdne trestaný a dopustil sa len priestupkov na úseku cestnej premávky menej závažného charakteru, za ktoré mu boli uložené napomenutia a primerane nízke blokové finančné pokuty. Súd konštatuje, že pokiaľ trestné stíhanie a súdne konanie trvajú neprimerane dlho „padá“ primárna potreba účelu trestu vo vzťahu k protiprávnemu konaniu, ktorého sa obžalovaný v spolupáchateľstve dopustil tak, že svojím činom naplnil zákonné znaky trestného činu.

Súd pri určení druhu a výmery trestu dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude možné u obžalovaného dosiahnuť uložením trestu s jeho mimoriadnym znížením pod ustanovenú trestnú sadzbu, teda jej dolnú hranicu a s jeho podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Súd zmiernenie trestu zároveň považuje za formu kompenzácie za to, že trestné konanie trvá neprimerane dlho bez toho, že by

obžalovaný mal na tom podiel. Na druhej strane je nutné prisvedčiť obhajobe, že napriek objektívnym skutočnostiam obžalovaný má právo vyplývajúce z ustanovenia § 2 odsek 7 Trestného poriadku, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom, čo sa v prejednávanej trestnej veci obžalovaného nestalo, s tým, že obžalovaný súdne konanie obštrukčne nepredlžoval.

Trestné konanie musí prebiehať tak, aby mu obžalovaný nebol vystavený neprimerane dlho, v neistote, pričom je nepochybné, že prebiehajúce trestné konanie (súdne konanie) má vplyv na povesť obžalovaného, postavenie v zamestnaní, v rodine, v mieste bydliska (len do miery možnej vedomosti) v neposlednom rade na postavenie obžalovaného v spoločnosti, čo možno považovať za špecifickú formu sankcie.

Súd v tejto súvislosti konštatuje, že pokiaľ je obžalovaný dlho vystavený trestnému stíhaniu, pri rešpektovaní princípu prezumpcie nevinoty, môže to negatívne pôsobiť na jeho psychiku a priebeh života v rodine, v zamestnaní a v spoločnosti, pritom napriek tomu, že sa jedná o skutok kvalifikovaný ako drogový delikt slabne potreba spoločnosti na potrestaní páchatel'a, z hľadiska generálnej prevencie a taktiež pri stavaní pilierov individuálnej prevencie, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný už v priebehu súdneho konania svojím riadnym životom, bez akéhokoľvek narušenia princípu bezúhonnosti, teda možno očakávať, že súdne konanie a hrozba nepodmienečného trestu, i keď v zmysle novely trestného zák. pod č. 40/2024 Z.z. s účinnosťou od 06.08.2024 sa dolná hranica ustanovenej trestnej sadzby znížila z 10 na 8 rokov, mali pozitívny vplyv na samotné správanie sa obžalovaného a je dôvodné predpokladať, že ďalej nebude páchať trestnú činnosť, pričom tento predpoklad bude „podkutý“ odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, čo podľa názoru súdu bude plne postačovať na to, aby sa umocnila už prebiehajúca prevýchova obžalovaného, ktorý je po celú dobu, neprimeranej dĺžky konania, v postavení bezúhonnej osoby.

Súd poukazuje na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd :

"Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok sa vyhlasuje verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo ak to vyžaduje záujem maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov konania, alebo – v rozsahu, ktorý je nevyhnutný podľa názoru súdu – ak by osobitné okolnosti konania verejnosť mohli poškodiť záujmom spravodlivosti."

v tomto kontexte podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sa každý môže domáhať práva na súdnu ochranu, zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Súd dospel k záveru, že uložený trest obžalovanému je spravodlivý, zákonný a adekvátny a dostatočný na zabezpečenie naplnenia účelu trestu, či už z hľadiska generálnej ako i individuálnej prevencie tak, aby bola dostatočným spôsobom zabezpečená ochrana spoločnosti pred opätovným páchaním trestnej činnosti obžalovaným, pričom spáchanie činu obžalovaného vzhľadom k tomu ako viedol život, či už pred jeho spáchaním ako aj v priebehu trestného konania je dôvodné vyhodnotiť ako jednorazové vybočenie z riadneho života obžalovaného.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, súd uloží trest prepadnutie veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Súd s poukazom na vykonané dokazovanie uložil trest prepadnutia veci, patriacich obžalovanému a to dvoch mobilných telefónov so SIM kartami a jeden kus bankovky, keďže boli použité na spáchanie trestného činu.

Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti o vine a treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.